

לעילוי נשמת ר' אברהם יוסף שמואל אלטר בן ר' טובי ז"ל ורעייתו רישא רחל בת ר' אברהם שלמה ע"ה

הדלקת נרות שבת – 4:17
זמן קריאת שמע / מ"א – 8:39
זמן קריאת שמע / הגר"א – 9:15
סוף זמן תפילה/להגר"א – 10:03
זמן לתפילת מנחה גדולה – 12:12
שקיעת החמה שבת קודש – 4:35
מועצ'ק צאת הכוכבים – 5:25
צאה"כ / לרבינו תם – 5:47

תורה
בראתי
יצר הרע
וכראתי לו

TORAH TAVLIN
IS NOW AVAILABLE
ONLINE TO VIEW ARCHIVES,
STORIES, ARTICLES OF INTEREST
OR TO SUBSCRIBE TO RECEIVE
THIS TORAH SHEET WEEKLY.
WWW.TORAH TAVLIN.ORG
OR SEND AN EMAIL TO
TORAH TAVLIN@
YAHOO.COM

מולד לוחדש
כסלו: מוצאי
שבת קודש
12:57 AM

שבת פרשת תולדות – כ"ט מרחשון תשע"ח
Shabbos Parshas Toldos - November 18, 2017

מן היצר הרע. זה האחרון אינו מסתפק בהגברת חילו כדי להשוותו לכוחו של היצר טוב, אלא מגבירו עליו ביתר שאת כדרכם של לוחמים היודעים כי כדי לנצח מוטל עליהם להגביר כוחם על המנוצחים. ובזו השעה מתקיים בו באדם לראשונה מאמד חכמינו ז"ל (סוכה נב) כל הגדול מחבירו יצרו גדול הימנו. כי עד אותה שעה היה קטן ולא היה לו יצר הרע קשה כל כך, אך כיון שנתגדל ונתרבה בו השעה להטיב מתרבה בו גם כח היצר הרע המבעיר לכו לעבירה. ואז הוא בבחינת עומד בפרשת דרכים, ועליו להחליט אחר מי הוא נוטה.

והנה כדי שאכן יזכה הנעיד לבחור בטוב מוטל עליו לדעת כי זהו רצון בוראו. עוד עליו לדעת כי מאותה שעה נעשה הוא 'בר מצוה' ומקבל שכר על מעשיו הטובים, ומאידך מייעד עצמו לפורעניות אם יבחר ברע ח"ו. אלו הידיעות יתנו בו הכח והצורך לבחור בטוב ולפנות עצמו אל האור שבקדושה, ועל אף שהיצה"ד מנסה להשים כפו להסתיר אור זה, מ"מ יתעוררו אלו הידיעות היראה בלבו, ובכוחם יגביר הטוב על הרע ואז ישוב האור כבתחילה. כי מב'לעדי' אלו הידיעות קשה מאוד לבחור בטוב מצד הטבע החומדי שבתכונת האדם, כי כאמור לעיל מגביר היצה"ד את כוחו על היצה"ט, אך אחר שיוכה באלו הידיעות יזכה לשנות את מתניו בעזר ותעצומות להגביר בקרבו כח הטוב ע"י ההליכה אחר צעת יצרו הטוב.

על פי האמור מובן למה לא דקדקו אחר מעשי הנערים עד היותם בני שלוש עשרה, כי כאמור אין באלו המעשים הנעשים עד אותה שעה הוכחה על המדות, אך משנעשו בני י"ג שנים כבר נכנס יצר טוב בתוך לבם, אז התחיל בהם מלחמת היצרים ושוב לא היה צורך לדיקדק כי היה עליהם להכריע ולקבוע את מהלכם אם לטוב או למוטב, ורק אז נתגלו טיבם ומחומם.

ליה 'זדגן ותירוש סמכותי', הלא מאי איכפת ליה לעשו בזה', וישיב 'ויש לומר, דכך אמר עשו ליצחק, אחר שנתנני לו לעבר, תסמכני בדגן ותירוש ולא אותה, כדי שאוכל להביא לו מנחות ודורונות כדרך עבד לאדון כדי שיקבל עבודתי ברצון, והשיב לו יצחק, 'זדגן ותירוש סמכותי' לעצמו ד', ואינו צריך לך לכלולם'.

והנה עשו השיב ליצחק (פסוק ל"ח), 'הברכה אחת הוא לך אבי, ברכני גם אני אבי', והקשה ב'צור ארדי' (אות כ"ה), 'זאם תאמר, אם כן מה השיב לו עשו 'הברכה אחת היא לך אבי וגו', הרי יצחק לא אמר רק 'מאי תועלת בברכה זו', שוררי' אלא תקנה נכסים יחד הם, כיון שמה שקנה עבד רבו", וישיב, "וה"ל, דכך אמר עשו 'הברכה אחת הוא לך אבי, כלומר, וכי כל הברכות הם מעניין אחד, וכי לא תוכל לברכני בברכה שאינה מעניין אחד עם ברכת יעקב, והיא הפוכה ממנה, ואז לא יוכל יעקב ליטול אותה ממני, כי אינה שייכת לו, ועל זה ברכו יצחק (פסוקים ל"ט, מ') 'הנה משמני הארץ' (איטלי"א"ה של יון [רש"י]) יהיה מושבר', וזה אינו שייך לעם ישראל, כי להם תהיה ארץ הקדושה, ולא ידעו באדמה טמאה, 'זעל דחרב תחיה', והוא (מריבה ומלחמה הממיתה-מבטלת חיים וקיום) היפוך ממידת יעקב אשר אתו השלום והאמת (המתקיימת [ע' שבת ק"ה-קושטא קאי]... שוררי' איתא **בווה"ק** [ג' י"ב], "עושה שלום במרומיו' דא יעקב, דכתבי' 'תתן אמת ליה עקב', וכתבי' 'והאמת והשלום אהבו', דאמת ושלום קשיר דא ברא', וזאת אלו הברכות לא יקח ממך, שאינו שייכות אליו'.

טיב התבלין
מאת הגה"צ רבי גמליאל הכהן רבינובין שליט"א ר"י שער השמים ירושלים ע"ה
ויגדלו הנערים ויהי עשו איש ידע ציד איש שדה ויעקב איש תם ישב אהלים (כה-כו) - הדרכה לצעירי הצאן במלחמת היצר פ"ש"י: כל זמן שהיו קטנים לא היו ניכרים במעשיהם, ואין אדם מדקדק בהם מה טיבם כיון שנעשו בני שלש עשרה שנה, זה פירש לבתי מדרשות וזה פירש לעבודה זרה. הנה, באתה כאן התורה להורות דרכי מלחמה ביצרניו המתעורר להטות לבבינו מן הדרך הישרה. דהנה, רואים אנו כאן כי עד היותם בני שלוש עשרה לא היו מדקדקים במעשיהם, ומשנעשו בני י"ג כבר לא היו צריכים לדקדק במעשיהם כי כבר מעצמם היו בולטים וניכרים. ומן הראוי להבין למה לא דקדקו מקודם להבין טיבם, ומאידך למה מיד עם היותם בני שלוש עשרה נתגלה טיבם ומחומם? התשובה לכך היא, כי עד שהאדם נתגדל אי אפשר כלל להעלות על טבעו ומדותו, כי על אף שיצר הרע מתעורר בקרבו מיזם בואו לעולם, מכל מקום אין הוא מתגבר על האדם להטותו מן הדרך הישרה כל עוד שאין היצר טוב נכנס לתוך חללי לבו, ואף אם רואים אנו לפעמים שגם הקטן מתפתה ליצרו ונוטה קצת לדעה, מכל מקום אין הוא מתעורר בו בתעצומות להכשילו בתמורות ר"ל. גם אין בזה הוכחה על מהותו מאד שעדיין אין בו יצר טוב כלל, וממילא נמשך אחר הרע. אך כשמתמלאים לו להאדם שלוש עשרה שנים ובא לכלל גדלות, אז נכנס בו יצר טוב, וכיון שכן מתחיל גם היצר הרע להגביר חילו, רק אז מתעורר בו באדם מלחמת יצרים, מצד אחד מתעורר בו להראשונה הערכה אמיתית לבדדים שבקדושה, הערכה הנובעת מכניסתו של היצר טוב לתוך פנימיות הלב, אך מאידך מתעורר בו ביתר שאת חשק שלילי להרע, הנמשך

מאוצרותיו של המגיד
מאת הרב שלום פערל שליט"א מגיד משורם בבל'ק בית שמש
ויען יצחק ויאמר לעשו הן גביר שמתיו לך ואת כל אחיו נתתי לו לעבדים ודגן ותירוש סמכותי ולכה אפוא מה אעשה בני ... (כו-לו)
ת"ר ש"י, "הן גביר וגו', ברכה זו שבעית היא והוא עושה אותה לראשונה, אלא אמר לו, מה תועלת לך בברכה, אם תקנה נכסים שלו הם, שהרי 'גביר שמתיו לך' ומה שקנה עבד קנה רבו", וברמב"ן הוסיף, 'זאת כל אחיו נתתי לו לעבדים, איננו ברכת 'זה גביר לאחיד', שדרי' כבר אמר 'הן גביר שמתיו לך', אבל יתכן שיהיה הוא הגביר (השר וחשוב) באחיו ולא יהיו הם לו לעבדים, כענין 'כי יהודה גבר באחיו', אבל אמר 'זאת כל אחיו נתתי לו לעבדים' ממאמרו 'זשתחו לך בני אמך', כי הוא השתחוותא העבר לאדוניו, וכמו שאמר 'עבדוך עמים' ויכפול 'זשתחו לך לאומים', וטעם 'זאת כל אחיו וגו', כטעם 'לאחיד' ו'בני אמך', שיוכרים בלשון רבים לרמוז על כל ידעו של עשו', וביפידוש מזה"י איסר"ל (בעל שרית 'תרומת והשן') על התורה' הקשה, "הן גביר שמתיו לך וגו', פרש"י, שאמר לו, מאי תועלת בברכה זו, הלא אם תקנה נכסים שלו הן, שהרי גביר שמתיו לך, תימה, דלפי זה ודאי ניהא גם מה דאמר ליה 'זאת כל אחיו נתתי לו לעבדים', דהיינו ממש מעין תשובה זו שהוכיח לו עבדותו ומה שקנה עבד קנה רבו, דמ"הן גביר שמתיו לך' לא משמע עבדות כל כך (כיון שבתכן שיהיה הוא הגביר באחיו ולא יהיו הם לו לעבדים' [רמב"ן הנ"ל]), אבל מאי האי דקאמר

לנמשל: Rashi quotes the *Medrash* that Yitzchok *davened* "opposite his wife" - he prayed in one corner and she prayed in the other corner, opposite him. Why is it so important to note where they stood while they *davened*? Because a "Makom" - the place where one *davens* is very significant

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY
The Greatest Mitzvah of All (52) - **"תלמוד תורה כנגד כולם"**
Hints to Success in Learning Halacha. If a person maintains the correct motivations for learning *Halacha*, it can lead him to better grasping, retaining and applying the laws he has learned. Apart from the general and all-encompassing motive of fulfilling the *mitzvah* of *Talmud Torah*, there are three other motives that connect especially to the area of *Halacha*. They are as follows:

- 1) **מדקדק במעשיו** - Being particular in one's actions.
- 2) **מתבב את המעוות** of *mitzvot*.
- 3) **יראת חטא** - Fearing sin.

מדקדק במעשיו. If a person realizes the magnitude and far-reaching effects of all that he thinks, speaks and does, he will no doubt want them to all be correct in the eyes of *Hashem*. This necessitates learning and remembering *Halacha* so that each act he does will accomplish all that it can. For example, there is a set of "easy" *halachos* at the beginning of *Orach Chaim* ⁽¹⁾ about showing preference to "the right" by putting on the right sleeve first, washing the right arm first, etc. The *Seforim* quote a number of sources ⁽²⁾ that "right" represents the kindness of *Hashem* (מדת הרסוד) and "left" represents the stern justice of the Almighty (מדת הדין). When one gives precedence to the right as required by *Halacha*, he empowers the attribute of Heavenly kindness over the attribute of strict justice, and as a result, he can

... הוא היה אומר
Chacham Rabbi Avraham Saba ז"ל (Tzror Hamaor quoted b'Sefer Pla'aos Eidosecha) would say:

The *posuk* mentions Esav as 'the big son' and Yaakov as 'the small son,' to teach us that a miracle occurred and when Rivka placed Esav's large clothing on Yaakov, they fit him perfectly, even though he had a smaller build. The question is: why was this miracle necessary at all if Yitzchok was blind and couldn't tell if the clothing fit or not? The answer is that it wasn't for Yitzchok but for Yaakov. According to the *Medrash*, Yaakov was quite upset and even crying that he was part of this deception. The purpose of the miracle that the clothing fit him was to show him that *Min Hashamayim* it was agreed that he must take the blessings!"

Chozeh M'Lublin, R' Yaakov Yitzchok Hurvitz ז"ל (Tehor Rayonim) would say:

There are times when a person must leave the environs of the *Beis Medrash* and go out to work and earn a livelihood to sustain himself and his family. This is not a joyous event and he should not feel happy about it. In fact, it might even be dangerous for him. The *posuk* states: 'והיה כאשר תרד' - *Chazal* tell us that the word refers to *simcha*. If a person feels *simcha* when he removes (תרד) the crown of *Torah* (leaves the *Beis Medrash*), and allowing 'Esav' (gentiles) to control him."

A Wise Man would say:

"To succeed in life, do not let what you cannot do interfere with what you can do."

Printed By: Mailway Services,
Serving Mosdos and Businesses
Worldwide Since 1980
(1-888-Mailway)

ANY Talking during davening leads to...
MORE talking during davening!

View/Join the verifiable list
www.kvodshamayim.org or
1.855.400.5164

and can assist one's prayers in rising up to Heaven and "hitting their mark." We should attempt to always *daven* in a holy place like a *shul* or *Beis Medrash*, but even if we cannot get there, the home of a *Tzaddik* retains a purity and holiness too and one can pour out his heart in that place as well.

הלכה למעשה
מאת מנה"ר ברוך הירשפלד שליט"א
ראש כולל עטרת חיים ברוך קליבלנד הייטס
merit extraordinary *rachamim* (mercy). This is an example of one small *halacha* with huge implications.

מתבב את המעוות. If a person develops a love for *mitzvot* ⁽³⁾, he will constantly look for any and every opportunity to upgrade his performance, and as he learns *Halacha*, he picks up lessons and ideas on how to do *mitzvot* in the best possible manner.

יראת חטא. If a person is instilled with fear of sin, he is careful not to stumble, even unwittingly or out of ignorance. Thus, by learning *Halacha*, it allows a person to recognize a potential problem and know how to avoid stumbling in sin. It also helps him know when to seek guidance and ask a *Rav*.

Knowing Shas. Learning *Halacha* gives a new aspect of clarity to the *Gemara*, which is the source of the *Halacha*. Seeing how the *Poskim* derive halachic rulings from every part of the *Sugya*, adds depth to one's learning. The **Biur HaGra** ⁽⁴⁾ on the **Shulchan Aruch** points out in short succinct lines, how each nuance of the *halacha* is sourced in this *Gemara* or that *Tosfos*, etc. Connecting the *Gemara* to the *Halacha*, provides extra clarity to both.

Picturing the Case. When one learns *Halacha*, he should try to picture the specific case or its parallel, as it applies nowadays to himself and his life situation. Doing this, arouses a special interest and concentration that helps a person internalize and remember the halachic material in a much clearer manner.

(1) סימן ב' (2) מוסיד על רש"י שמות טויו, ומקורות אחרות (3) ענין שבת ל: (חזי כמה תביבין מצות) (4) מהגאון הק' רבינו אליהו מוילנא זצ"ל

Mazel Tov to Eli & Hadas Gelb and Yitzchak & Jenny Silverstone on the engagement of Adina to Yonatan. May the young couple build a בית נאמן b'Yisroel and bring much nachas to their families

מעשה אבות סימן לבנים

וישב יצחק ויחפר את באר המים אשר חפרו בימי אברהם אביו ויסתמום פלשתים וכו' (כו-יה)

The following story is told over in Chassidische circles and has been handed down for generations. A local villager once traveled to the Polish town of Zidichov, to see the *Tzaddik*, **R' Tzvi Hirsch Eichenstein ז"ל**, with an urgent request. He was not a wealthy man but an opportunity to lease a small inn near the city of Helmutz just presented itself and the local *Poritz* was awaiting his decision. What would make this deal truly profitable, he told the *Rebbe*, was if he could dig a well of water behind the inn and use it for his guests, as well as to sell water to the local populace. As of now, if anyone needed water in the area, they had to travel into town. The question was where to dig and if he would find water.

R' Tzvi Hirsch listened carefully and then told the man, “You should be *matzliach* in all that you do. Lease the inn and dig a well in the back yard. But don’t dig all the way down. After a few meters, come back here and I will tell you what to do.”

The *chasid* did as he was told. He haggled with the *Poritz* until they settled on a good price and he began to dig his well. But after a few meters, he halted the dig and returned to Zidichov. This time, the *Rebbe* took out a piece of paper and told the man to write the following words on it: “*And Yitzchok’s servants came and told him about the well that they had dug, and they said to him, ‘We have found water.’*” The *Rebbe* instructed the man to dig down a bit more and then place the slip of paper inside the pit. The *chasid* returned to the inn and placed the paper inside the well and instantly, water began to spring forth and fill up the well. Word spread, and soon the inn was full of customers. Anyone who was traveling in the area stayed at the Jewish inn and the locals purchased their fill enjoying the fresh and plentiful supply of water. The villager turned a huge profit and became a very prosperous man.

This did not sit well with the gentile innkeepers in the area and a jealous streak burned within them. One man ran to the *Poritz* and reported that the Jew was extorting the locals and becoming rich at everyone else’s expense. He offered to pay the *Poritz* a larger sum of money to take over the inn and the greedy man immediately accepted the offer. The Jewish innkeeper was duly informed that his lease was being terminated and he must move out within a few short days.

The *chasid* quickly ran to Zidichov to ask the *Rebbe* what to do. R' Tzvi Hirsch told him: “Take another piece of paper, and write on it, ‘*And all the wells that his father’s servants had dug in the days of Avraham his father, the Pelishtim stopped them up and filled them with earth.*’ Then, throw the paper into the bottom of the well.” The man did it and lo and behold, the water stopped filling the well. By the time he was ordered to leave the inn, there was no more water in the well. The gentile took over the inn but it was clear that all of his customers had left. As long as the Jew was there, water filled the well; the moment he was gone, so was the water.

The man could not bring himself to face the *Poritz*, but since he had no customers, he was unable to pay the rent. Soon he had no choice but to tell the *Poritz* about the miraculous well that only gave water when the Jew was running the inn. The *Poritz* was intrigued and called the Jew to his estate. He told him, “You know what? I’ve changed my mind. I should not have broken our contract and I wish you to return to oversee the inn. What do you say? Will you come back?”

The Jew looked at him and said, “What good is this inn if the well has no water? How will I ever pay you the rent that is due?” The *Poritz* agreed to lower the rent, but the Jew insisted, “I cannot give you an answer until I speak to my *Rebbe*!”

The next day, he traveled once again to Zidichov to update the *Rebbe* on the unusual turn of events. This time, R' Tzvi Hirsch told him, “Very good, you should not have to pay the full amount of rent. This is what you must do. Throw a third piece of paper into the well which says on it: לנו ופרנו בארץ' כי עתה הרחב' ה' ויחפר באר אחרת ולא רבו עליה ויקרא שמה רחבות ויאמר כי עתה הרחב' ה' לנו ופרנו בארץ' - *‘And he dug another well, and they did not quarrel over it; so he named it Rechovos, and he said, ‘For now, Hashem has made room for us, and we will be fruitful in the land.’*” The *chasid* did it and the water returned. Soon, he was once again running a thriving business, which continued to support his family, his children and grandchildren for many many years.

משל למת הדבר דומה

ויעתר יצחק לה' לנבא אשתו כי עקרה הוא ויעתר לו ה' ויחפר רבקה אשתו וגו' (כה-כא)

משל' Reb Yosef Buxbaum ז"ל related: “I was once walking past the home of the **Tchebiner Rav, R' Dov Beirish Weidenfeld ז"ל**, and I saw the *Tzaddik* of *Yerushalayim, R' Aryeh Levine ז"ל* standing on the side of the house and crying his eyes out. I walked over to him and I asked him what happened? Is there anything I can do to help you?”

R' Aryeh looked at him and said, “Right at this moment in my house, one of my daughters is going through heavy labor. She is having a very hard time. Now, if we were *zoche*, I could go to the *Makom HaMikdash* and pour out my heart before the Creator, and he would surely answer my prayers.

However, today, due to our sins, we have no way to get to that place. Thus, I said to myself, for sure the house where the *Tchebiner Rav* lives - where he serves the *Ribono shel Olam* and he learns *Torah* night and day - for sure that is a very holy place, a place where all prayers are answered, and therefore I hurried here to *daven* for my daughter.”

Reb Yosef was amazed when he heard these words. At his next opportunity, he told them over to **R' Shlomo Zalman Auerbach ז"ל**, who responded, “Well, of course. Every time I pass by the *Tchebiner Rav*’s home I raise my eyes to Heaven and I too say a small *tefillah*.”

ויהאב יצחק את עשו כי ציד בפיו וירבקה אהבת את יעקב וגו' (כה-כה)

The *posuk* tells us that after the twins’ *bar mitzvah*, Yaakov and Esav grew up and took opposite paths in their lives. Esav became a hunter and gained his father’s love by devotedly serving him food, as it says, “ויהאב יצחק את עשו כי ציד בפיו”. Yaakov, on the other hand, became a huge *masmid*, learning *Torah* in the tent at every possible moment, garnering his mother’s love, as it says, “ורבקה אהבת את יעקב”. Any young child can see the difference between “ויהאב” and “אהבת” - one is past tense, and the other is present tense. Why is there a difference here? The *Medrash* (63) tells us that whenever Rivka heard Yaakov’s - the sound of his *Torah* learning, her love for him increased more and more. She saw in her son a boy wholly devoted to *Torah* and *avodas Hashem*, as the *Medrash* (76) tells us, she saw Yaakov eventually becoming the “בחיר שבאבות” - the greatest of all the forefathers. Therefore, her love for him grew stronger and stronger - “אהבת” - in present tense, to denote the constantly increasing level of respect and love Rivka maintained for Yaakov. Yitzchok’s love for Esav, however, is written in past tense - “ויהאב” - and Rashi tells us it is because he was “ציד בפיו” - due to the food that Esav brought him daily.

My *machshava* here is that the way to bring happiness, love and *nachas* to one’s parents, is by learning *Torah* and serving *Hashem* to the best of one’s ability, which is also a great fulfillment of the *mitzva* of *Kibud Av v’aim*, for which, as we know, the reward is ימים וימים, a long life. Many children believe that they honor their parents by buying them gifts, impressing them with big, fancy houses, expensive cars or lavish vacations. The truth is that real *Kibud Av v’Aim* is the kind that *Yaakov Avinu* gave to his parents: Honoring them through *Torah* and *mitzvos* which gives parents *nachas*, *zechusim* and love in this world and in the next as well. The great *koach*, *moach* and love that a mother puts into her children will always remain in the minds of our children and grandchildren in helping them reach their true potential in life.

DRUSH V'CHIDDUSH

וימלאו ימיה ללדת והנה תומם בבטנה ... (כה-כו)

The *Medrash* teaches: “*Why were our Matriarchs (born) barren? Because the Holy One blessed be He desires the prayers of the righteous.*” By creating them with the inability to give birth, they were forced to pray an inordinate amount, which is precisely what *Hashem* wants.

The principle underlying this *Medrash* would seem to be applicable to any person facing any sort of deficiency. “חסרון” (deficiency) teaches a person to direct his eyes toward Heaven. The “נחש הקדמני” (original snake) was “rewarded” with unlimited and available food: “*Dust shall you eat all the days of your life.*” (3:14) Sometimes when things are going “too well” and one is not dependent on *Hashem*, this creates distance and erects a barrier between him and the Almighty.

In *Tehillim* (104:21) we say: “*Young lions roar after their*

EDITORIAL AND INSIGHTS ON THE MIDDAH OF מבקש

דרגה יתירה

FROM THE WELLSPRINGS OF R' GUTTMAN - RAMAT SHLOMO

ויעקב איש תם ישב אהלים ... (כה-א)

Did you ever hear the expression: “He is sitting and learning”? Do you know what it means? The *Torah* tells us that *Yaakov Avinu* was “*sitting in tents.*” **Targum Yonason ben Uziel** translates these words as “*תבע אולפן*” - “*seeking Hashem*” which also is the same *Targum* for the words “*All who seek Hashem.*” **R' Yeruchem Levovitz ז"ל** explains that a “*Mevakesh Hashem*” is used to describe one who is not necessarily the biggest *masmid* or the biggest *lamdan*, but someone whose entire being, his every thought and action, is for one purpose and goal: To fulfill the will of *Hashem*. Thus, Yaakov was one who “*sat in tents*” but his very essence was being a “*Mevakesh Hashem.*” Dedicating one’s life to *Hashem* means that one needs to be focused; one needs to be grounded. In other words, one needs “*Yishuv HaDaas*” - a settled mind. In order to learn *Torah*, one needs to SIT, he needs to be settled with single-minded focus on the goal of doing *ratzon Hashem*.

Esav was the exact opposite of this. He is described in the torah as “*איש שדה*” - “*a man of the field.*” This connotes the opposite of being settled and goal-oriented. It describes one who is constantly running - going here and there - pursuing happiness but never quite finding it. Why? Because he has no real purpose. His days are filled with “*בטלה*” - nonsense and waste. Every time Esav killed - he was only killing himself! One might think that the one who is busy running around is doing and accomplishing, while the one who is sitting still, not moving, is doing nothing. We see from Yaakov and Esav how far from the truth this is.

The letters before the word “*בטלה*” are א, ת, כ, ד. They can be rearranged to spell “*כאחד*” - as one. The way to be sure one is not wasting his life with nonsense is by being “*Meyushav*” - having a settled, single-minded goal that everything he does is for one purpose - to do the will of *Hashem*. So the next time you hear the expression “sitting and learning,” remember that it is so much more than just physically sitting - it is the only way to be a “*Mevakesh*” - one whose only desire is to bring *nachas* to *Hashem*.

On behalf of thousands of Shomer Shabbos Jews - www.chickensforshabbos.com - The charity that simply feeds & clothes Shomer Shabbos Jews in Pretz, Yisroel with zero overhead